

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 11. Cur tempestates aliquando parcant nocentibus?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

ditatem ambientium, & insomniorum, & tormentorū liberat mors præcipitata? quæ etiā magno compendio, absoluit animas ad moriendum semper paratas. Nam quantis ea angoribus, quantis dæmonum machinationibus, quantis tentationum procellis filum incidit? Grata est mors mortem optantibus, si cita venit; & quò compendiosior; eò clementior. Solet etiam DEVS malo dæmoni non rarò potestatem facere, vt grandines spargat, vt fulmina jaciatur, vt nimbis, turbinibus, pruinis agros populetur. At tunc, quid mirū est, si dæmon innocentes vexet, & sibi seruientibus parcat, in stipendij mercedem? Notum est, cur Iobum, igne de cælo cadente, exagitârit. voluit scilicet nocentem atque impatientem facere, ex innocente: voluit DEI amicū exagitare. DEVS autem voluit amici sui constantiā atq; fortitudinem toti mundo velut in theatrū producere. Neq; grande beneficium est, si malorū satis & pratis parcat humanæ gentis inimicus. Nunquam is parcat, nisi vt sæuiat.

Hostium dona, non sunt dona.

§. XI.

*Cur tempestates aliquando parcant
nocentibus?*

Thom. In provincia Pronincia, ait Episcopus pius,
Câsprat. apud Lemonicas, tempore etatis nostra, Priore
lib. 2. cap. Fratrum Prædicatorum eiusdē ciuitatis nar-
17. §. 3. rante, percepimus, tanta magnitudinis grandi-
 nes cecidisse, ut in urbibus, villis, atq; campe-
 stribus tecta frangerentur, demolirentur vineæ,
 fruges redigerētur in paleas, homines extra te-
 cta, volucres in agris, & pecora, necarentur.
 Qualiter autem his se immiscuerit sathanas,
 breuiter audiamus. Vinearum custos, sub tu-
 gurio in campestribus, imminentibus tempesta-
 tibus latitabat, & audiuit clamantium voces,
 in aëre: Caue Caue. Et alius respondebat: quid
 cauebo? Et prius. Vineam Petri Richardi
 ne læseris. Sopita ergo postmodum tempestate,
 sola vinea Petri Richardi immunis reperta est
 à læsura. Erat autem Petrus Richardus (sic e-
 nim binomius vocabatur) usurarius pessimus,
 & obnoxius multis malis. Ex quo considerandū
 est, quia, in comitatu spirituum nefandorum,
 amicos, immò potiùs inimicos, ut sanius loquar,
 demones habuisset, qui ei bona sua, et si ad vita-
 solatium, tamen ad perpetue damnationis cu-
 mulum, conseruassent. Noñe huic auaro ma-
 gis profuisset, oleum incendio demi, & fo-
 mitem subduci cupiditati, & adeò, pati,
 quàm declinare tempestatem? Nō est opta-
 bilis

bilis clementia parcere, vt sequantur atrociora. Calamitatis causâ, hostis facit fortunatos. Sæpe grando contudit innocentis coloni segetē, vt patiētiam meteret; sæpe viri dolosi vites non verberauit, vt felicitate suâ inebriaretur. Quod aër, atq; ignis alijs quoque modis nō rarò perpetrat. Siue ergo noceat, vtiliter potest nocere; siue faueat, potest fauere perniciosè. Immo siue fauere, siue nocere videatur, semper nocet ijs, apud quos virtus est in vinculis, scelus in foliis; prodest illis, qui DEVM, in omni tempestate, venerantur.

§. XII.

Sanctorū meritis, ab igne intacta manere, quæ alioqui flamma vorax absorberet.

Sæpe etiam, contra naturæ suæ indolem, vim suam exserere vetatur; vt ea non attingat, quæ Sancti attigerūt. Nam, vt Sigonius refert, cū in hospitio, in quo D. Germanus Antisiodorensis Episcopus, in Britannia ægrotus iacebat, graue casu excitatum esset incendium; illud vehemētius homines mouit, quòd, quæ acris hominum sedulitas custodiuerat, omnia vis ignis exhausit: quæ verò vir Sanctus tetigit, illa omnino flamma nō læsit. Habet nimirum DEVS cælestes

Sigon. li.
12. Imp.
Occid.

F
quaf-